

Съществуват немалко мемоарни книги, издадени след 1989 г., в които са описани зловещите години на терор върху различни представители на обществото в комунистическа България и особено в лагерите.

Спомените за това време са важен извор за българската история, от който може да черпим примери за непреклонния дух на хората, поставящи на първо място свободата и независимостта на своето Отечество, вярата и силата да устоят на всички мъки и издевателства на един тоталитарен режим.

В ръцете си държа една вдъхновяваща и завладяваща книга на човек, който е имал тежката съдба да преживее лагерите и затворите на комунистическата диктатура, но е успял да съхрани своя облик и човешки ценности. Тази неделя в [електронната библиотека](#) на **deseb.com**

g.
представям тази книга
„Жаравата на спомените”
на
Дечко Драгиев.

Макар и със заглавие, което по никакъв начин да не отправя читателя към времето на режима на БКП спомените на Дечко Драгиев са изключителни. Нарещам ги до най-ценните мемоари на политически затворници и лагеристи като **Йордан Вълчев** с неговата книга „Куциян”, (1994),

Стефан Бочев

– „Белене. Сказание за концлагерна България”, Харалан Попов – „Изтезаван заради вярата си”,

Написано от Христо Христов
Неделя, 25 Януари 2015 19:19

Крум Хорозов

– „Затворът Белене”, рисунки и скици от концлагера, придружени с обяснителен текст,

Бойчо Огнянов

– „А бях само на 17 години”,

Петко Огойски

с тритомните „Записки за българските страдания 1944-1989”. В тях той не само описва преживяното, но и допълва картините за едни от най-зловещите местата за масови изтезания и оставя портретите на политически затворници и лагеристи, с които съдбата го среща.

Кой е авторът

Дечко Драгиев е роден през 1922 г. в Казанлък. Родът му е на потомствени търговци и обществени фигури. Дядо му е съратник на Стефан Стамболов, дългогодишен кмет на Казанлък и народен представител три мандата. Дечко Драгиев завършва прогимназия в родния си град, а след това започва да учи в Американския колеж в Симеоново, София, където проявява афинитет към езиците. Военната си служба отслужва в 8-ми Артилерийски полк в град Чирпан.

През 1946 г., когато се уволнява ОФ отказва да издаде на Драгиев необходимата за това време бележка, за да постъпи в университет. Причината е прозаична за времето – той е син на капиталист и американски агент като възпитаник на едноименния колеж.

През следващата 1947 г. все пак успява да се запише във филологическия факултет на Софийския университет, след като изискването за бележки отпада.

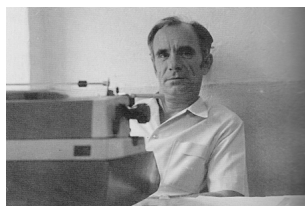
Седмица преди да положи последния държавен изпит Денчо Драгиев е арестуван и хвърлен в килиите на ул. „Московска” 5. Включен е като подсъдим по втория колежански процес и е осъден на 12 години затвор и 14 години лишаване от права. Две години е в Шуменския затвор, 2 години в наказателното отделение на Пазарджишкия затвор, 4 години в лагера „Белене”, 3 години на откритата кариера край с. Самоводене, Великотърновско.

Написано от Христо Христов
Неделя, 25 Януари 2015 19:19

След излизането от затвора през 1962 г. е в Казанлък, преследван, уволняван от работа и лишен от право да напуска града.

След промените Дечко Драгиев е председател а Съюза на евофедералистите в България, основател и председател на Гражданската академия по европеистика, член на ръководството на Съюза на репресираните, главен редактор на изданията от съюза вестник „Персин”. Публикувал е статии и коментари в редица издания на десния печат. Умира през 2013 г.

Картини на най-зловещите места: От „Московска” 5 през "Белене" и до Самоводенската кариера

Онова, което той е завещал в своите спомени са поредица от картини на най-зловещите места, където режимът след 1944 г. се опитва да пречупи духа и вярата на стотици българи.

Някои от тях като разказа за инквизициите, които Държавна сигурност прилага на арестантите в подземията на „Московска” 5, не са такава точно описани. Други , като спомените за преживяното в „Белене” са подредени и фокусирани по групи. Така например в книгата ще намерите отделен много ценен разказ за католическите свещеници, въдворени на остров Персин или т. нар. свещеническа бригада.

„В тази придобила зловеща слава и увенчала с короната на страданието бригада бяха причислени католическите отци, чието огнено слово и неостъпчивост възкресяваха вярата в народните маси. Преминали през непоносимия гнет на следствията, преизтощени от хроническия глад, те и тук, с телата, просмукани от солена пот, под убийствените слънчеви лъчи, с мазолестите им ръце от тежките тарги не отстъпваха от

Написано от Христо Христов
Неделя, 25 Януари 2015 19:19

вярата си в Бога”, описва ги Дечко Драгиев. В отделна глава „Биографични образи без креп на забрава” той описва портретите на някои от свещениците, страдалци на „Белене”.

Следват описанията на офицерската бригада на Персин, в която са включени доблестни български офицери, останали предани на войските добродетели.

Авторът е отделил и разказа си за младежката затворническа бригада на Втори обект в „Белене”, съставена от ученици, студенти и младежи с твърди политически убеждения.

Драгиев описва и „генераската” килия в Пазарджишкия затвор, в която са затворени царски генерали. Не по-малко силни са страниците с разказа му за затворническата кариера на гара Самоводене.

Както и Петко Огойски, така и Дечко Драгиев е оставил в книгата си портретите на видни българи – онова, което си спомня за тях или, което е оценил в тяхната антикомунистическа съпротива преди 1989 г., а не след това. Главата „Незабравимите живеят в паметта на живите”.

В „Жаравата на спомените” той е включил и страници от затворническия си дневник.

Издателят на книгата Васил Станилов посочва в послеслова си, че „Жаравата на спомените” никога не угасва, както и доблестта на героя, тя го надживява. Изказаната благодарност към съпругата на Дечко Драгиев Невена Драгиева ни подсказва, че нейна е основната заслуга мемоарите на съпруга ѝ да стигнат до нас, читателите, които търсим частиците от истината за комунизма не само в документите и архивите, но и в спомените на свидетелите.

„Тази е книгата на моя живот. Посвещавам я на всички, които се бяха обрекли на мъченичеството в името на жадуваната свобода; на младежите, които с полета на саможертвата се отдаваха на борбата срещу натрапилата се комунистическа диктатура; на войните родолюбци с пагони на честта, захвърлени по-късно в затворите и лагерите;

От килиите на „Московска” 5 през Беленската дига до затворническата кариера в Самоводене

Написано от Христо Христов
Неделя, 25 Януари 2015 19:19

на всички искрени демократи, чийто стоицизъм и днес може да служи за пример на поколенията”, ни казва авторът.

Дечко Драгиев, „Жаравата на спомените”, изд. Работилница за книжнина „Васил Станилов”, 2014 г., 303 страници, цена 15 лв.